

6706

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shri Atmanand Prakash

પુસ્તક ૫૨ મું.

આત્મ

સંવત ૨૦૧૦.

સં. ૫૮

અંક ૧૨ ભા.

પ્રકાશન
તા. ૧૫-૬-૫૪

જયેષ્ઠ

Edited by

Shri Jain Atmanand Sabha

Bhavnagar

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧. આધ્યાત્મિક સ્તવન	...	...	...	(મુનિશ્રી દક્ષવિજયજી મ.)	૧૬૧
૨. દશ દશાર	...	...	...	(હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)	૧૬૨
૩. શ્રી કૃતાર્થ જિન સ્તવન-સાર્થ	...	...	...	(ડૉ. વલ્લભદાસ નેણસીભાઈ-મોરખી)	૧૬૫
૪. દશમા શ્રી શીતળનાથ જિન સ્તવન-સાર્થ	...	...	...	(પં. શ્રી રામવિજયજી ગણિવર્ય)	૧૬૬
૫. શ્રી શત્રુંજય લઘુકલ્પનું ભાષાંતર...	...	...	...	(હીરાલાલ સ્વરૂપચંદ સુખડીયા)	૧૬૮
૬. સોનેરી સુવાક્યો	...	...	...	...	(અચ્છાપાયા) ૧૭૦
૭. સમતા અણુભોલ રત્ન	...	...	...	(,,)	૧૭૧
૮. નીતિનું ફળ	...	...	...	(મુનિશ્રી મહાપ્રભાવિજયજી મ.)	૧૭૨
૯. ધર્મ કૌશલ્ય	...	...	...	...	(સ્વ. મૌકિતક) ૧૭૩
૧૦. વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	...	(સભા) ૧૭૪
૧૧. સ્વીકાર સમાલોચના	...	...	...	...	(સભા) ૧૭૫

લેખક મુનિમહારાજઓ તથા જૈન બંધુઓને નમ્ર સૂચના

દર અંગ્રેજી મહિનાની પહેલી તારીખે લેખ મોકલવા નમ્ર સૂચના છે, જેથી ધણા ભાગે તે મહિને પ્રગટ થઈ શકે. પછી આવેલા લેખો તે પછીના મહિનામાં પ્રકટ કરવામાં આવશે. લેખો જેમ જેમ આવતા જાય તેમ તેમ ક્રમે ક્રમે જ દર માસે આત્માનંદ પ્રકાશમાં પ્રકટ કરવામાં આવે છે.

તત્ત્રીમંડલ

નમ્ર સૂચના.

ખૂટતકલ્પસૂત્ર જીવો ભાગ હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયો છે, પરંતુ આગલા કેટલા ભાગોનું વેચાણ ધણા વખત પહેલાં થયેલું હોવાથી, છ ભાગો તૂટક થયા છે, અને છએ ભાગ પૂરતા નહિં મેળવનાર અને ખીલકુલ નહિં મેળવનારા અનેક મુનિરાજો, જ્ઞાન ભંડારો, ખપી આત્માઓના પૂરતા ભાગ મેળવવા માટે સમા ઉપર અનેક પત્રો આવવાથી, અમોએ અન્ય સ્થળેથી ખૂટતા આગલા ૩-૪-૫ ભાગો મેળવીને હાલમાં થોડા ભાગો એકઠા કર્યા છે, અને તેની નકલો પણ ધણી થોડી છે; જેથી જોવે તેમણે મંગાવવા નમ્ર સૂચના છે. કિંમત ૩-૪-૫ દરેક ભાગના દશ દશ રૂપિયા સારી અને જુદા ભાગના સોળ રૂપિયા (પોસ્ટેજ જુદું)

ફરી નહીં છપાવવામાં આવતા બે અમૂલ્ય ગ્રંથો મળી શકશે માટે મંગાવો.

૧ શ્રી કલ્પસૂત્ર (બારસો) મૂળ પાઠ.

દર વર્ષે પચુપણ પર્વમાં અને સંવત્સરી દિને પૂજ્ય મુનિ મહારાજઓ વાંચી ચતુર્વિધ સંધને સંભળાવે છે જેનો અપૂર્વ મહિમા છે, તે શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપમાં પ્રતાકાર સુંદર અક્ષરોથી અને સુશોભિત પાટલીસાદત પ્રથમ શ્રાવક ભીમસિંહ માણેકે છપાવેલ તે મળતો નહોતો, જેની માત્ર પચીશ કોપી અમારી પાસે રહેલ છે, જેથી પૂજ્ય મુનિમહારાજ કે જ્ઞાનભંડાર, લાઘણેરી કે જૈન બંધુઓને જોઈએ તેમણે મંગાવી લેવા નમ્ર સૂચના છે. કિં. રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

૨ સમજાયમાળા—શાસ્ત્રી શુદ્ધ રીતે મોટા અક્ષરોથી છપાયેલ, શ્રી પૂર્વાચાર્ય—અનેક જૈન પંડિતો વિરચિત, વિવિધ વિષયક વૈરાગ્યાદિ રસોત્પાદક, આત્માને આનંદ આપનાર ૧૩ મા સૈકાથી અઢારમા સૈકા (અનુસંધાન ટા- પા. ૩)

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૮૦.

પુસ્તક ૫૧ મું.

જ્યેષ્ઠ-જુન

વિક્રમ સં. ૨૦૧૬.

અંક ૧૧ મા.

આધ્યાત્મિક સ્તવન.

(લાખ લાખ દીવડાની આરતિ ઉતારજો...એ રાહ.)

અંતરંગ ભાવનાની આંગીઓ રચાવજો,

શિવસુખ કારણ સદા.....ય

ઉજવીએ ચોમછવ આનંદના (ટેક.)

(અંતર-)

દેવ-ગુરુભક્તિની માળા ગુંથાવજો,

ધર્મરંગ કુસુમો મંગાય. ઉજવીએ૦ અંત૦ ૧

પૂજો પૂજો ચરણ વીતરાગનાં,

ખાંધો તોરણીયાં ગુણાનુરાગનાં;

(સર્વ-)વિરતિની જ્યોતિ જગાય. ઉજ૦ અંત૦ ૨

વિનય વિવેકનાં વાળં વગડાવજો,

સમકિતકેશ શુભ છોડો ખંધાવજો;

મંડપ સંવરનો સુહાય. ઉજ૦ અંત૦ ૩

નેમિ-લાવણ્યસૂરિ દક્ષ શીખ માનજો,

જ્યણાનો ઝંડો રંગે રોપાવજો;

મૈત્રીની ખાંસી ખળાય. ઉજ૦ અંત૦ ૪

સુનિરાજશ્રી દક્ષવિજયજી

દસ દસાર (દશાહ)

(લે. પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)

‘દસાર’ એ પાંચ ભાષાનો શબ્દ છે. એના ચાર અર્થ પાંચસદમહાણુવર્મા અપાયા છે: (૧) સમુદ્રવિજય આદિ દસ યાદવ, (૨) વાસુદેવ યાને શ્રીકૃષ્ણ, (૩) બળદેવ અને (૪) વાસુદેવની સંતતિ. કયા ગ્રંથમાં આ પૈકી કયો અર્થ વિવક્ષિત છે એ આપણે વિચારીએ તે પૂર્વે ‘દસાર’ રૂપ અંગવાળા સામાસિક શબ્દો આપણે નોંધીશું. આ રજા એ શબ્દો: દસારનાહ, દસારનેઉ અને દસાર-વધ. આ ત્રણે શબ્દોનો અર્થ કૃષ્ણ થાય છે. આ ઉપરાંતના શબ્દો નીચે મુજબ છે.

દસાર-ગડિયા, દસાર-ચક્ષ, દસાર-મંડલ, દસાર-વંસ અને દસાર-વગ્ગ.

સમુદ્રવિજય આદિ દસ યાદવ એ અર્થવાળો ‘દસાર’ શબ્દ સમવાય (સુ. ૧૨૯) નાયાધેમ્મ-કહા (૧, ૫, ૧૧૬)* અને અંતગડદસા (પત્ર ૨ અ) એમ ત્રણ આગમોમાં વપરાયો છે. વિશેષ-માં સિદ્ધહિમચન્દ્ર (અ. ૮, પા. ૨, સ. ૮૫) માં પણ એ વપરાયો છે. “દશાહે” એમ આ સૂત્ર છે. એની સ્વોપદ્ય વૃત્તિમાં સૂચવાયા મુજબ ‘હ’ નો લોપ થાય છે, અને એમ થતાં ‘દસાર’ શબ્દ બને છે. આમ ‘કલિકાલસર્વજ્ઞ’ હિમચન્દ્રના મતે ‘દસાર’ એ સંસ્કૃત શબ્દ ‘દશાહ’ તું રૂપાંતર છે. નાયા૦ (૧, ૫, પત્ર ૯૯ આ)ની વૃત્તિ (પત્ર ૧૦૦ અ) માં ‘દસાર’ શબ્દ સમગ્ગવર્તા અભયદેવસૂરિએ “દશારા: સમુદ્રવિજયાદય:” એમ કહ્યું છે. આમ એમણે ‘દસાર’ માટેના સંસ્કૃત શબ્દ તરીકે ‘દશાર’ શબ્દ રજૂ કર્યો છે. અંતગડદસા (પત્ર ૨ અ)ના વિવરણ (પત્ર ૨ અ)માં તો એમણે પણ ‘દશાહ’ શબ્દ આપ્યો છે એટલું જ નહિ, પણ એની વ્યુત્પત્તિ પણ સૂચવી છે અને સાથેસાથે દસ દશાહનાં નામો પણ આપ્યાં છે. એમાં દસ નામોને લગતો ઉદ્દેશ્ય નીચે મુજબ છે:—

“સમુદ્રવિજયોઽક્ષોભ્યસ્તિમિત: સાગરસ્તથા ।

હિમવાનચલશ્ચૈવ ધરણ: પૂરણસ્તથા ॥

અભિચન્દ્રશ્ચ નવમો વસુદેવશ્ચ વીર્યવાન ।

વસુદેવાનુજે કન્યે કુન્તી મદ્રી ચ વિશ્રુતે ॥”

આ ઉપરથી જોઈ શકાય છે કે (૧) સમુદ્રવિજય, (૨) અક્ષોભ્ય, (૩) સ્તિમિત, (૪) સાગર, (૫) હિમવત્, (૬) અયત્, (૭) ધરણ, (૮) પૂરણ, (૯) અભિચન્દ્ર અને (૧૦) પરાક્રમી વસુદેવ-એ દશ દશાહ છે. કુન્તી અને મદ્રી એ વસુદેવ પછી જન્મેલી એ કન્યા છે એટલે એ વસુદેવની નાની બહેનો છે. આ બંધાના પરસ્પર સંબંધ આપણે વિચારીએ તે પૂર્વે અભયદેવસૂરિએ જે અહીં ‘દશાહ’ ની વ્યુત્પત્તિ આપી છે તે નોંધી લઈએ:—

“દશ ચ તે અર્હાશ્ચ-પૂજ્યા इति दशार्हा:”

* પત્ર ૨૦૭ આ.

અર્થાત્ દશ અહં એટલે કે પૂજ્ય તે ' દશાહ ' *

ઉપરનાં એ પછો ઉપરથી જોઈ શકાય છે કે કૃષ્ણના પિતાનું નામ વસુદેવ છે અને એની એ ક્ષેપનાં નામ કુન્તી અને મદ્રી છે. સમુદ્રવિજય એ વસુદેવના મોટા ભાઈ થાય છે. એ હિસાબે આ અવસર્પિણીમાં થઈ ગયેલા જૈનોના આવીસમા તીર્થંકર અરિષ્ટનેમિ યાને નેમિનાથ એ કૃષ્ણના કાકા સમુદ્રવિજયના પુત્ર થાય છે. આમ નેમિનાથ અને કૃષ્ણ એ કાકા કાકાના ભાઈઓ થાય છે.

ઠાણુ (ઠા. ૧૦, સુ. ૭૫૫) માં બન્ધદસાનાં દસ અન્નઘણો ગણાવાયાં છે. તેમાં એકનું નામ ' દસારમંડલ ' છે. આ બન્ધદસા નામનું ચોથું અન્નઘણ આજે ઉપલબ્ધ નથી એટલે ' દસાર ' વિષે અહીં અપાયેલી વિગતો આપણે જાણી શકતા નથી.

નવ દસારમંડલ-સમવાયમાં કહ્યું છે કે જંબૂદ્વીપના ભરતવર્ષમાં આ ઉત્સર્પિણીમાં નવ દસાર-મંડલ થયાં છે. એમ કરી ત્રિપૃથ્વી કૃષ્ણ સુધીના નવ વાસુદેવનું અને અચલથી (બલ) રામ સુધીના નવ બલરામનું સ્તવન કરાયું છે અને સાથે સાથે પ્રત્યેક વાસુદેવનું અને બલરામનું વિસ્તારથી સ્વરૂપ આલેખાયું છે. આમ અહીં ' દસાર ' થી વાસુદેવ તેમજ બલરામ એ બંને અર્થ કરાયા છે. અને બંનેની સંખ્યા નવની દર્શાવાઈ છે. આ રીતે ' દસારમંડલ ' એટલે વાસુદેવનો સમુદાય અર્થાત્ નવ વાસુદેવો તેમજ બલરામનો સમુદાય એટલે નવ બલરામો એ અર્થ ફલિત થાય છે.

દસારગંડિયા-દિદિવાય(સં. દષ્ટિવાદ)ના જે પાંચ વિભાગો ગણાવાય છે તેમાંના એકનું નામ ' અણુઓગ ' છે. એના ' મૂલપદમાણુઓગ ' અને ' ગંડિયાણુઓગ ' એમ બે પેટાવિભાગ છે. આ પૈકી ગંડિયાણુઓગમાં તીર્થંકરોની, ચક્રવર્તીઓની, દશાહોની, બલદેવોની, વાસુદેવોની તેમજ ગણધરા વગેરેની ' ગંડિયા ' હોવાનો ઉલ્લેખ નંદી (સુત ૫૭, પત્ર ૨૪ અ) માં તેમજ સમવાય (સુત ૧૪૭) માં છે. દુર્ભાગ્યે આ ગંડિયાઓ આજે મળતી નથી. આથી દસાર-ગંડિયામાં જે કોઈ વિશિષ્ટ હકીકત હશે તે એની સાથે જ હુમ થઈ ગઈ હશે એમ લાગે છે.

વીરસંવત્ ૪૬૫ ની આસપાસમાં થઈ ગયેલા મનાતા યુગપ્રવર્તક ' કાલકસૂરિએ ' સૂત્રોના પદ-બન્ધ પ્રકરણોના અનુવાદ કરીને ગંડિકાનુયોગની પ્રવૃત્તિ ચલાવી હતી. " xએમાં ' દસાર-ગંડિયા ' હશે. જો કે હજી સુધી તે મળી આવી નથી.

દસારચક્ર ઉત્તરજ્ઞયણુ(અ. ૨૨)ના અગિયારમા પદમાં આ શબ્દગુચ્છ નજરે પડે છે. એના ઉપરની ' વાદિવેતાલ ' શાન્તિસૂરિકૃત વૃત્તિ(ભા. ૨, પત્ર ૪૩૪ અ)માં નીચે મુજબ ઉલ્લેખ છે.

“ દસારેત્યાદિ દશાર્હાઃ—સમુદ્રવિજયાદયો વસુદેવાન્તા દશ ભ્રાતરસ્તેષાં ચક્રેણ-સમૂદ્ધેન । ”

* અભિધાનચિન્તામણિ(કાણ્ડ ૨, શ્લો. ૧૪૭)માં ' દશાહ ' શબ્દ મહર્ષિ યુદ્ધના પર્યાય તરીકે અપાયો છે અને એની સ્વોપચ વિવૃત્તિમાં દસ ભૂમિ, દસ બળ કે દસ પારમિતાને જે યોગ્ય છે, તેને ' દશાહ ' કહેલ છે. આમ હોવાથી ઔદ્ધ ધર્મના નાયક યુદ્ધવાયક ' દશાહ ' ને અહીં સ્થાન નથી.

x જુઓ પ્રભાવકચરિત અંગેનું મુનિ (હવે પં.) કલ્યાણવિજયજીનું “ પ્રબન્ધપર્યા-લોચન ” (પૃ. ૨૬).

કહેવાની મતલબ એ છે કે 'દશાહ' એટલે સમુદ્રવિજયથી માંડીને વસુદેવ સુધીના દસ બાઇઓ, એમનું ચક્ર એટલે એમનો સમુદાય. આમ દસાર-ચક્ર એટલે, દશાહોનો સમુદાય.

દસારવંસ-જ'બુદ્ધીવપણુત્તિના ખીખ વખક્કાર(વક્ષરકાર)માં આનો પ્રયોગ કરાયો છે.

દસારવગ્ગ-દસવેયાલિય(અ. ૧)ની નિજ્જુત્તિની ૫૬ મી ગાથામાં "દસારવગ્ગસ્સ" એવો ઉલ્લેખ છે. આની ચુલ્લિય(પત્ર ૪૧)માં 'દસાર' શબ્દ છે. વિશેષમાં ક્ષેત્રાપાયના ઉદાહરણ તરીકે અહીં કહ્યું છે કે-દશાહો જરાસિંધુરાજના બચથી મથુરાથી દ્વારકા ગયા. હરિભદ્રસંસ્કૃત ટીકા- (પત્ર ૩૫ આ) માં પણ પાછયમાં આ જ વાત છે. ફેર એટલો જ છે કે અહીં 'જરાસિંધુરાય' ને બદલે 'જરાસંધરાય' એવો ઉલ્લેખ છે.

મથુરાનો ત્યાગ—જરાસંધના ઉપદ્રવને લઇને દશાહોએ મથુરાનો ત્યાગ કર્યો હતો એ વાત ઠાણુની વૃત્તિ(પત્ર ૨૫૫)માં અભયદેવસૂરિએ કહી છે. અપાયજનક ક્ષેત્રનો ત્યાગ કરવો ધટે, એના ઉદાહરણરૂપે આ બાબત રજૂ કરાઇ છે.

દસ દશાહ—'દ્વારકા'ના રાગ અંધકવૃષ્ણિની ધારિણી રાણીને દસ પુત્ર હતા. (૧) સમુદ્રવિજય, (૨) અક્ષોબ્ય, (૩) સ્તિમિત, (૪) સાગર, (૫) હિમવત, (૬) અચલ, (૭) ધરણ, (૮) પૂરણ, (૯) અભિયન્દ્ર અને (૧૦) વસુદેવ.

દશાહની બેના—કુંતી અને મદ્રી એ ઉપયુક્ત દસ દશાહની બેના થાય છે.

આઠ દશાહની કથા—કાષ્ઠકે જમ્બુમરહટ્ટી (જૈન માહારાષ્ટ્રી) માં પદ્યમાં ઇસિમંડલથાત (સં. ઋષિમંડલસ્તોત્ર) રચ્યું છે. એના ઉપર સમયસુંદરગણિના શિષ્ય હર્ષનંદને પ્રજ્ઞાત-વ્યાખ્યાન-પદ્ધતિ નામની વૃત્તિ ધ્રુવિ. સં. ૧૭૦૪ માં રચી છે. એ વૃત્તિમાં અક્ષોબ્ય, સ્તિ(સ્તિ?)મિત, સાગર, હિમવત, અચલ ધરણ, પૂરણ અને અભિયન્દ્ર એમ આઠ દશાહની કથા રચવાઇ છે.

સૂચગડ (સુચં ૨, અ. ૧) અને ઠાણુ (ઠા. ૨, ઉ. ૩) માં 'દસાર' શબ્દ વપરાયો છે. મલયગિરિસૂરિએ આવરસસયની વૃત્તિ વિષે ઉલ્લેખ કર્યો છે.

નિ. ૧, શ્રુ. ૪, વર્ગ ૧ અ. માં પણ દસાર વિષે ઉલ્લેખ છે, એમ એક સ્થળે કહેવાયું છે. પરંતુ આની તપાસ કરવી બાકી રહે છે.

૧. જુઓ જિનરત્નકોશ (ખંડ ૧, પૃ. ૬૦),

૨. આ પ્રભાણેની હકીકત "જૈન હસ્તલિખિત પુરતકોત્તુ વર્ણનાત્મક સૂચીપત્ર" (ખંડ ૩, ભા. ૧, પૃ. ૬૬) ઉપરથી જોઇ શકાય છે.

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજીવિત અતીત ચોવીશી મધ્યે ઓગણીશમા શ્રી કૃતાર્થ જિન સ્તવન-સાર્થ

(સં. ડૉક્ટર વલ્લભદાસ નેણુસીભાઈ-ભારણી)

સેવા સારજ્યો જિનજી મન સાચે, પણ મત માગો ભાઈ;
મહેનતનો ફળ માગી લેતાં, દાસ ભાવ સવિ ભાઈ. સેવા૦ ૧

સ્પષ્ટાર્થ:—હે જિનરાજ ! સાચે મને સેવાનું સાર ફલ આપજો, પણ હે ભાઈ ! સેવાનું ફળ માંગશો નહીં. કોઈ કોઈની સેવા કરી તેની મહેનતનું ફળ માંગે તો તેની સેવાનો કામી નથી, પણ તેના દામરૂપ ફળનો કામી છે. જે દામરૂપ ફળનો કામી છે તો તેમાં પ્રભુનું દાસપણું શું ? પોતાના દાસરૂપ ફલનું દાસપણું કયું એટલે સ્વામીનું દાસપણું ન રહ્યું માટે કામના રહિત સેવા કરવી. (૧)

ભક્તિ નહિ તે તો ભાડાયત, જે સેવાફળ જાણે;
દાસ તિકે જે ધન ભરિ નિરખી, કેકંઈની પરે માણે. સેવા૦ ૨

સ્પષ્ટાર્થ:—જે સેવાના ફળને ધ્યાની સેવા કરે તે ભક્તિવંત નથી પણ ભાડાયત છે. દાસ તેને જ કહીએ જે સદા સ્વામીના હિત સમુદાયમાં રાજી રહે-વતે. સ્વામીને શુભ થાય એમ જુએ. વળી સ્વામીની ધ્યાની વતે; જેમ કેકંઈ રાણી પોતાના સ્વામી દશરથની ભક્તિમાં અત્યંત સ્વીપચી રહેતી હતી તેમ ફલ કામના રહિત પ્રભુની આજ્ઞાએ વતે તે સાચો સેવક જાણવો. (૨)

સારી વિધિ સેવા સારતાં, આજુ ન કાંઈ જાણે;
હુકમ હાજર ખિજમતિ કરતાં, સહજે નાથ નવાજે. સેવા૦ ૩

સ્પષ્ટાર્થ:—સકળ પ્રકારે રીતિઓ અને વિધિઓ આજ્ઞાનું સેવન કરીએ, અને કાંઈ પણ આજ્ઞા વિરોધીએ નહીં, વળી પ્રભુના હુકમમાં હાજર રહી ખિજમત કરીએ તો સહજે સ્વામીની મહેરબાની ફળે. (૩)

સાહેબ જાણો છો સહુ વાતે, શું કહીએ તુમ આગે ?
સાહેબ સનમુખ અમે માગણીની, વાત કારમી લાગે. સેવા૦ ૪

સ્પષ્ટાર્થ:—સાહેબ પોતે કેવળજ્ઞાનવડે સર્વે જાણો છો કે જે સેવામાં હાજર છે તે પરમા-નંદના કામી છે તો અમે તમારા આગળ શું કહીએ ? પણ સાહેબ સનમુખ અમે માંગણી તરીકે કાંઈ માંગવારૂપ વાત કરીએ તો તે વાત અસોહામણી લાગે માટે જાણીએ છીએ કે જે પ્રભુની અખંડ આજ્ઞા સેવશે તે અખંડ અચિન્ત્ય ફળ પામશે. (૪)

સ્વામી કૃતાર્થ તો પણ તુમથી, આશ સહુકો રાખે;
નાથ વિના સેવકની ચિંતા, કોણ કરે વિજી દાખે ! સેવા૦ ૫

સ્પષ્ટાર્થ:—શુભ ક્રિયાનો સ્વામી તે શુભ ફળ પામે, અને શુદ્ધ સ્વભાવ પ્રવૃત્તિના સ્વામી શુદ્ધાત્મ સંપદા પામે એ નિશ્ચય છે પણ પ્રભુજી જેવી પરમ ધ્યાનની આજ્ઞા તો સર્વે રાખે. મારા જેવા રંક પુરુષોને મોક્ષમાર્ગમાં પ્રેરવાવાળા નાથ વિના અમારી ચિંતા કોણ મિટાવે ? એટલે અમારું

કવિ શ્રી મોહનલાલજી લટકાળાકૃત—

શ્રી દસમા શીતળનાથ જિન સ્તવન—સાર્થ

લેખક—પં. શ્રી રામવિજયજી ગણિવર્ય

શીતળ જિનવર સેવના સાહેબજી, શીતળ જિન શશી બિંબ હો;

સનેહી મૂરતિ મારે મન વસી સાહેબજી.

સા પુરિસા શું ગાઠી સાહેબજી,—મોટો તે આલાલુંબ હો. સનેહી૦ ૧

ભાવાર્થ:—હે શીતળ જિનપ્રભુ ! આપની સેવા ચંદ્ર જેવી શીતળ છે, વળી હે પ્રભુ ! આપની મૂર્તિ મારા મનમાં વસી છે. આવી સુંદર મૂર્તિવાળા પ્રભુની મારે મિત્રાચારી થઇ છે. તે મારે તો મોટામાં મોટો આધાર છે. ૧

વિશેષાર્થ:—હે શીતળનાથ પ્રભુ ! આપની સેવા ચંદ્રથી પણ શીતળ છે. તેમાં ચંદ્રનું બિંબ તો બાહ્ય ગરમી શાંત કરે છે અને પ્રભુની સેવા બાહ્ય અને અભ્યંતર એમ બંને પ્રકારનો તાપ દૂર કરવા સમર્થ છે. હે પ્રભુ ! તમારી મૂર્તિ મારા મનમાં વસી છે. આવા મહાપુરુષની અમારે મિત્રાચારી થઇ છે. આવા શીતળનાથ પ્રભુનો મારે મોટો આધાર છે.

બીજી એક મુજને ન વિસરે સાહેબજી, તુમ ગુણ પરમ અનંત હો;

દેવ અવરને શું કરું સાહેબજી, ભેટ થઇ ભગવંત હો. સનેહી૦ ૨

ભાવાર્થ:—હે પ્રભુ ! એક ક્ષણ માત્ર પણ તમે વિસરાતા નથી. વળી હે સાહેબજી ! તમારામાં અનંતા ગુણ છે. હવે અવરદેવને શું કરું ? અસારે હે ભગવંત ! આપની મને ભેટ થઇ છે.

વિશેષાર્થ:—જગતની અંદર સાચા પ્રેમનું આકર્ષણ એવું બીજી કોઈ-જેમના ઉપર પ્રેમ હોય તે વ્યક્તિ એક ક્ષણ પણ વિસરે નહિ. તેમનું જ ધ્યાન કર્યા કરે. વળી હે પ્રભુ ! આપનામાં અનંત ગુણ ભરેલા છે. એવા પરમ પવિત્ર દેવને મૂઢી બીજા હરિહરદિ દેવોને શું કરું ? હે સાહેબજી ! મને આપનો સહવાસ થયો છે, સંયોગ થયો છે, હે સનેહી પ્રભુ ! આપનો સંગ પારસમણિના સ્પર્શ જેવો છે. પારસમણિના સ્પર્શથી લોહું સુવર્ણ બની જાય છે તેમ આપના સંગથી મૂખ મનુષ્ય સાચો જ્ઞાની બની શકે છે. તેમાં અદ્વિતીય કારણ હોય તો આપની સેવાનું છે. ૨

ચિંતિત દેખાયા વિના કોણ અમારી ચિંતા કરે ? વળી અમારું ચિંતિત પ્રભુજી તમે જાણો છો પણ બાળકની પેઠે મારાથી બોલ્યા વિના ન રહેવાય તેથી કહું છું. (૫)

તુજ સેવા ફળ માગ્યો દેતાં, દેવપણા થાયે કાચો;

વિશુ માંગ્યાં વંછિત ફળ આપે, તિણે દેવચંદ્ર પદ સાચો. સેવા૦ ૬

સ્પષ્ટાર્થ:—જેણે તમને સેવા તેનું ફળ તમે તેને માગ્યું આપો તો તમે સેવાના અર્થી અથવા રાગી કહેવાઓ તેથી તમારું દેવપણું કાચું ગણાય. પણ માગ્યા વિના વંછિત ફળ આપો છો તેથી તમારું દેવમાં ચંદ્રમાં સમાન પરમ દેવપદ સાચું જ છે. (૬)

તુમે છો મુગુટ ત્રિહુ લોકના સાહેબજી, હું તુમ પગની ખેહ હો સનેહી;
તુમે છો સઘન રૂતુ મેહલો સાહેબજી, હું પાશ્વિમ દિશી ત્રેહ હો. સનેહીં ૩

ભાવાર્થ:—હે પ્રભુ! આપ ત્રણ જગતના મુકુટરૂપ છો. હે પ્રભુ! હું આપના પગની રજ સમાન છું. હે ધર્મસ્નેહી! આપ તો પ્રજાલ વર્ષાઋતુના મેઘ સમાન છો અને હું પશ્ચિમ દિશાના હિમ સમાન છું.

વિશેષાર્થ:—હે પ્રભુ! આપ સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાલરૂપ જગતના મુકુટ સમાન છો—શિરોમણિ છો. ત્રણે જગતના નાથ છો. હું આપના પગની રજ સમાન છું. વળી હે સ્નેહી પ્રભુ! આપ તો પ્રજાલ નિમ્નિદ્ર જલ પૂર્ણ મેઘ સમાન છો અને હું પશ્ચિમ દિશાના હિમ સમાન છું. ઉપનય એવો છે કે—પ્રભુને પ્રજાલ મેઘની ઉપમા છાજે છે. જેમ મેઘ વરસી આખા જગતને ધાન્ય પૂરું પાડે છે, સુકાળ કરે છે, જગતને સંતોષ આપે છે અને હું હિમ સમાન છું એટલે મેઘરાજથી જે ધાન્ય પાકીને તૈયાર થયું હોય પરંતુ પાક ઉતર્યો ન હોય એટલામાં હિમ પડે તો સારામાં સારા પાકને ધણું નુકસાન કરે. પડતી-ઉતરતી ઉપમા મારા માટે છે અને સર્વોત્તમ ઉપમા પ્રભુ આપને છાજે છે. ૩

નિરાગી પ્રભુ રીઝવું સાહેબજી, તે ગુણ નહિ મુજ માંહિ હો સનેહી;
ગુરુ ગુરુતા સાહમું બુઝ્યે સાહેબજી, ગુરુતા તે મૂકે નાહી હો. સનેહીં ૪

ભાવાર્થ:—હવે હું નીરાગી પ્રભુને પ્રસન્ન કરું એવો ગુણ મારામાં નથી. હે સનેહી પ્રભુ! આપ ગુરુ છો તેથી ગુરુતા સાચું જ દેખો, પરંતુ કદાપિ કાલે ગુરુતાને છોડો નહિ.

વિશેષાર્થ:—પ્રભુ રાગ વિનાના છે—એવા નિરાગી પ્રભુને રીઝવવા હોય—પ્રસન્ન કરવા હોય—તો એમને પણ પ્રશસ્ત રાગવાળા બનાવવા જોઈએ. એટલે નિરાગીપણું અને પ્રસન્નપણું પરસ્પર વિરોધી છે—તેમાં પણ અપૂર્વકળા છે. આવડત હોય તો અશક્ય વસ્તુને શક્ય બનાવી શકાય છે, પરંતુ મારામાં એ ગુણ કે કળા (ચતુરાઇ) નથી. ભલે મારામાં ગુણ કે ચતુરાઇ ન હોય—તો પણ પ્રભુ મોટાઇને ધારણ કરનારા છે—તેથી મારા જેવા નિર્ગુણી ઉપર પણ કરુણા કરી ગુરુતા દર્શાવી પરાપકારરૂપ કાચું કરે જ છે. એટલે મોટાઇને છાજતી-ગુણની કળાને વિસરતા નથી. ૪

મહોટા સેતી બરોબરી સાહેબજી, સેવકને કિણ વિધ થાય હો સનેહી ?

આસંગો કેમ કીજ્યે સાહેબજી, તિહાં રથો આલુંભાય હો. સનેહી. ૫

ભાવાર્થ:—મોટાની સાથે બરાબરી થઇ શકે જ નહિ, તો હવે એમનો સંગ અથવા સ્નેહ કેવી રીતે કરવો? તો પણ પ્રભુ! સિદ્ધિસ્થાનમાં છે, તે છતાં તેમનો સંગ કરવા મારું મનકું લોભાય છે.

વિશેષાર્થ:—પ્રથમ તો મોટાની સાથે બરાબરી થઇ શકે નહિ. જ્યારે બરાબરી ન થાય ત્યારે સરખાની સાથે સરખાઇ કેવી રીતે મેળવવી? અને સરખાઇ ન મેળવાય તો કાચું પણ કરવું ધણું મુશ્કેલ થઇ પડે. એવા વાતાવરણમાં હવે અમારે સરખાની સાથે સરખો મેળ કયા હિસાબે કરવો? મતિ પણ મુંઝાય છે? ક્યાં પગલા ભરી લાંબો માર્ગ કાપવો? મૂંઝવણ ધણી શિર ઉપર પડી. તે છતાં પણ સાહસિક એવું અમારું મનકું તમારી સાથે મેળ મેળવવાને માટે લોભાય છે—ખેંચાય છે—આકર્ષાય છે. ૫

જગગુરુ કરુણા કીજ્યે સાહેબજી, ન લખ્યો આભાર વિચાર; સનેહી
મુજને રાજ નિવાજશો સાહેબજી, તો કુણ વારણહાર હો. સનેહી. ૬

‘શ્રી શત્રુંજયલઘુકલ્પ’નું ભાષાંતર

(લેખક:—હીરાચંદ્ર સ્વરૂપચંદ્ર સુખડીયા)

હે ભવ્ય જીવો ! અયમતા (અતિમુક્ત) કેવળીએ નારદમુનિ પાસે શ્રી શત્રુંજય તીર્થનું મહાત્મ્ય જાણ્યું છે તે હું તમારી પાસે કહું છું, તેને તમે ભાવપૂર્વક સાંભળો. (૧)

શત્રુંજય પર્વત ઉપર શ્રી પુંડરીક ગણધર પાંચ કરોડ મુનિની સાથે સિદ્ધિપદને વર્ષા છે તેથી તે ‘પુંડરીકગિરિ’ કહેવાય છે. (૨)

નમિ-વિનમિ બે વિદ્યાધર રાજાઓ બે કરોડ સાધુ સંઘાતે (ફાગળ શુદ્ધ દસમે) આં સિદ્ધિપદને પામ્યા છે તેમજ દ્રાવિડ અને વાલીખિલ દશ કરોડ મુનિની સંગાતે (કાર્તિક શુદ્ધ પુનમે) મોક્ષે ગયા છે—નિવૃત્ત થયા છે. (૩)

(કૃષ્ણપુત્ર) શાંખ અને પ્રહુમ્ન વગેરે સાડાઆઠ કરોડ કુમારો (ફાગળ શુદ્ધ તેરસે બાડવા કુંગરે) સિદ્ધિપદને વર્ષા છે તેમજ પાંચ પાંડવો (વીસ કરોડ મુનિ સાથે આસો શુદ્ધ ૧૫) સિદ્ધિપદને અને નારદમુનિ (એકાદશી લાખ મુનિ સાથે) સિદ્ધિપદને પામ્યા છે. (૪)

થાવચ્યાપુત્ર (એક હજાર સાથે) શુક પરિવ્રાજક મુનિ (એક હજાર સાથે) સેલગમુનિ (પાંચસો મુનિવર સાથે) દશરથ રાજાના પુત્ર ભરત અને રામચંદ્ર (ત્રણ કરોડ મુનિવરો સાથે) શત્રુંજય પર્વત ઉપર સિદ્ધિપદને પામ્યા છે તેમને હું વંદન કરું છું. (૫)

ભાવાર્થ:—હે પ્રભુ ! હે જગદગુરુ ! અમારા ઉપર કરુણા કરો. વળી આપના ઉપકારનો લેખ વિચાર સાથે લખતાં પાર પામી શકે તેવો નથી. હે પ્રભુ ! આપ મને પોતાનો કરી રાખશો, એ કાર્ય કરતા કોઈ અટકાવનાર નથી...

વિશેષાર્થ:—હે ત્રણ જગતના ગુરુ ! અમારા ઉપર ભાવદયા વર્તાવો. આપનું વિશેષણ “જગત કૃપાનિધિનું છે” તેને સાર્થક કરો, મારા જેવા સેવક ઉપર કૃપાદ્રષ્ટિ નહિ કરો તો ઉપર કહેલું વિશેષણ ફક્ત નામરૂપ કહેવાશે, પરંતુ સાર્થક નામવાળું નહિ કહેવાય. વળી આપે તીર્થ પ્રવર્તાવી એટલો બધો ઉપકાર કર્યો છે કે અનેક જીવને ધર્મ પમાડી મોક્ષનગરીમાં પહોંચાડ્યા છે. એવા વિચારનો લેખ લખીએ તો પાર આવે તેમ નથી. એટલે આપ પરમ ઉપકારી છો. વળી હે પ્રભુ ! મારું પાલન કરો, રક્ષણ કરો. આવા ઉપકૃત કાર્યોમાં આપને કોઈ અટકાવી શકે તેમ નથી.

ઓલગ અનુભવ ભાવથી સાહેબજી, જાણો જાણ સુખજી હો;

સનેહી મોહન કહે કવિ રૂપનો સાહેબજી, જિનજી જીવનપ્રાણ હો સનેહી ૦ ૭

ભાવાર્થ:—હે પ્રભુ ! આપ સર્વજ્ઞ હોતે છતાં અનુભવ જ્ઞાનથી અમારી અરજી, અમારી વિનંતી, અમારી ભાવભરેલી સેવા સર્વ જાણો છો. આપ જાણ પુરુષોમાં પણ “સુખજી” એટલે સંપૂર્ણ જાણકાર છો. કોઈ વસ્તુ આપથી અજાણી નથી. હવે ઉપસંહાર કરતા આ સ્તવનના રચયિતા કવિ નરરત્ન મોહનવિજયજી મહારાજ સ્વયમેવ પોતાના મુખથી કહે છે કે—દસમા શ્રી શીતળનાથ ભગવાન મારા જીવનમાં પ્રાણજૂત છે. મારું સમ્યગ્ દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રરૂપ ભાવ જીવન ટકાવી રાખનાર છે. ૭

ખીજ પણ ઋષભાદિક વિશાળ વંશથી ઉ.પત્ત થયેલા અને જેમણે મોહને ખમાવ્યો છે એવા અસંખ્યાતા જે જે મુનિઓ શત્રુઙ્ગ્ય ઉપર સિદ્ધિપદને પામ્યા છે, તેમને હે ભવ્યજીવો ! તમે નમસ્કાર કરો. (૬)

આ શત્રુઙ્ગ્ય પર્વતનો (પહેલા આરામાં) મૂળમાં વિસ્તાર પચાસ યોજનનો, શિખરતળે વિસ્તાર દશ યોજનનો અને ઊંચાઈ આઠ યોજન હતી. (૭)

ઉગ્ર તપશ્ચર્યા અને શુદ્ધ બ્રહ્મચર્ય અન્ય તીર્થોમાં કરવાથી જે ફળ મળે છે તેટલું ફળ અહ્ય પ્રયત્ન માત્રથી શત્રુઙ્ગ્ય તીર્થમાં રહેવાથી ઉપાજન થાય છે. (૮)

અન્ય તીર્થોમાં એક કરોડ મનુષ્યોને મનવાંછિત ભોજન આપવાથી જે પુણ્ય ઉપાજન થાય છે તેટલું પુણ્ય શ્રી શત્રુઙ્ગ્ય તીર્થ ઉપર એક ઉપવાસ કરવાથી થાય છે. (૯)

આ પુંડરીકગિરિને વાંદવાથી જે કોષ્ટ નામમાત્ર તીર્થ સ્વર્ગલોકમાં, પાતાલલોકમાં અને મૃત્યુલોકમાં છે તે સર્વ તીર્થ દીઠાનું (તેની યાત્રા કરવાનું) ફળ પ્રાપ્ત થાય છે. (૧૦)

શત્રુઙ્ગ્ય પર્વતની સન્મુખ જતાં રસ્તામાં સંધને પડિલાભતાં અને મુનિની ભક્તિ કરતાં સામાન્યપણે મળી શકે તેના કરતાં શત્રુઙ્ગ્ય પર્વત નહિ દેખાતો હોય તો કરોડગણું અને દેખાતો હોય તો અનંતગણું ફળ મળે છે. (૧૧)

જે જે તીર્થ કેવળજ્ઞાની ભગવંતો નિર્વાણપદને પામ્યા છે તે સર્વ તીર્થોની વંદના એક પુંડરીકગિરિને વંદના કરવાથી થાય છે. (૧૨)

અષ્ટાપદ (ઋષભદેવની નિર્વાણભૂમિ), સમેતશિખર (વીશ તીર્થોંકરોની નિર્વાણભૂમિ), પાવાપુરી (વીર ભગવાનની નિર્વાણભૂમિ), ચંપાપુરી (વાસુપૂજ્યસ્વામીની નિર્વાણભૂમિ) અને ઉજ્જયંત (ગિરનાર) (નેમનાથ ભગવાનની નિર્વાણભૂમિ) એ સર્વ તીર્થોને વંદના કરવાથી જે ફળ થાય છે તેના કરતાં પુંડરીકગિરિને વંદન કરતાં સોગણું ફળ થાય છે. (૧૩)

(અન્ય તીર્થો જે ફળ મળે તેના કરતાં) શ્રી શત્રુઙ્ગ્ય પર્વત ઉપર પૂજા કરવાથી એકગણું પુણ્ય, પ્રતિમા પદરાવવાથી સો ગણું, જિનપ્રાસાદ કરાવવાથી હજારગણું અને તે તીર્થનું પાલન-રક્ષણ કરવાથી અનંતગણું પુણ્ય થાય છે. (૧૪)

શત્રુઙ્ગ્ય પર્વત ઉપર પ્રતિમા ભરાવે અને ચૈત્ય બનાવે તે ભરતક્ષેત્રનું (ચક્રવર્તીપથ) રાજ્ય ભોગવીને ઉપસર્ગ રહિત સ્વર્ગગતિને પ્રાપ્ત કરે. (૧૫)

ફળની આશા રાખીને, ત્રિકરણ ચેગે શુદ્ધ થઇને, શત્રુઙ્ગ્ય તીર્થનું સ્મરણ કરતો જે નવકારસી, પોરસી, પુરિમદ્, એકાસણું, આંગેલ અથવા ઉપવાસ કરે છે તેમને અનુક્રમે છઠ્ઠ, અક્રમ, ચાર ઉપવાસ, પાંચ ઉપવાસ, પંદર ઉપવાસ અને માસક્ષમણ્યનું ફળ પ્રાપ્ત થાય છે. (૧૬-૧૭)

જે (ભવ્યાત્મા) ચોવિહાર છઠ્ઠ કરીને સાત યાત્રા કરે છે તે ત્રીજે ભવે મોક્ષ ગતિને પ્રાપ્ત કરે છે. (૧૮)

આજે પણ લોકોમાં દેખાય છે કે જે પ્રાણી ભાત-પાણીનો લાગ કરી પુંડરીકગિરિ પર્વત ઉપર અનંશન વ્રત કરે છે તે સદાચાર રહિત હોય તો પણ સુખેથી સ્વર્ગમાં જાય છે. (૧૯)

સોનેરી સુવાક્યો

શ્રી વીતરાગ પરમાત્માનું દર્શન એ મોક્ષનો ભવ્ય દરવાજો છે.

શ્રી જિનશાસનની સેવાથી મેં જે પુણ્ય ઉપાજિત કર્યું હોય તેના ફળરૂપે શ્રી જિનશાસનની સેવા જ મને ભવોભવ પ્રાપ્ત થાઓ.

શ્રી અરિહંત, સિક્ક, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સર્વ સાધુઓને નમસ્કાર હો.

શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિને કરેલો નમસ્કાર સર્વ પાપનો નાશ કરનાર છે તથા સર્વ મંગલોમાં પ્રથમ મંગળ છે.

ગારુડિક મંત્ર જેમ સર્પ વિષનો તેમ શ્રી નવકાર મંત્ર સમસ્ત વિષનો નાશ કરે છે.

શ્રી નવકાર એ સારતી પોટલી, રતનતી પેટી અને ઈછ્છનો સમાગમ છે.

અંતકાળે જેણે શ્રી નવકારને યાદ કર્યો તેણે સકળ સુખને આમંત્રણ કર્યું છે અને સકળ દુઃખને હંમેશ માટે તિલાંજલિ આપી છે.

આ નવકારના પ્રભાવથી વ્યાધિ, જલ, અગ્નિ, તરકર, સિંહ, હાથી, સંગ્રામ અને સર્પ આદિના ભયો નાશ પામે છે.

ચિત્તથી ચિન્તવેલું, વચનથી પ્રાથેલું અને કાયાથી પ્રારંભેલું કાર્ય ત્યાં સુધી જ થતું નથી કે જ્યાંસુધી શ્રીનવકારને સ્મરવામાં આવ્યો નથી.

જે ભાવથી એક લાખ નવકાર ગણે છે તથા વિધિપૂર્વક શ્રી જિનેશ્વરદેવને પૂજે છે તે આત્મા અવસ્ય તીર્થ કરનામગોત્ર બાંધે છે. સં. અમ્મહાબાબા

છત્ર, ધ્વજ, પતાકા, ચામર, કળશ અને ચાળતું દાન શત્રુજય પવંત ઉપર કરવાથી વિદ્યાધર અને રથને મૂકવાથી ચક્રવર્તી થાય છે. (૨૦)

દસ, વીસ, ત્રીસ, ચાળીસ અને પચાસ પુષ્પમાળના દાનથી-એટલી માળા ચડાવવાથી-અનુક્રમે ચોથ, છઠ્ઠ, અક્રમ, દશમ અને દુવાલસ(એક, બે, ત્રણ, ચાર અને પાંચ ઉપવાસ)નું ફળ પ્રાપ્ત થાય છે. (૨૧)

શત્રુજય (તીર્થ) ઉપર (કૃષ્ણાચુરુ) વગેરેનો ઉત્તમ ધૂપ કરવાથી પંદર ઉપવાસનું, કપુરનો ધૂપ કરવાથી માસક્ષમણનું અને સાધુને પડિલાભતાં અનેક માસક્ષમણનું ફળ મળે છે. (૨૨)

શત્રુજય ઉપર માત્ર પૂજા અને ન્હવણ કરવાથી જે ફળ મળે છે તે ફળ અન્ય તીર્થોમાં સુવર્ણ, ભૂમિ અને આભૂષણોનું દાન કરવાથી પણ મળતું નથી. (૨૩)

જે પ્રાણી શત્રુજય તીર્થનું મનમાં ધ્યાન ધરે છે તેના અટવી, ચોર, સિંહ, સમુદ્ર, દારિદ્ર, રોગ, શત્રુ અને અગ્નિના ભયો અવિદ્યપણે નાશ પામે છે. (૨૪)

સારાવળીપયજ્ઞમાં શ્રુતધર મહારાજએ જે ગાથાઓ ઉદ્ધરેલી છે, તેને જે સાંભળે, ભણે અને તેના ગુણનું સ્મરણ કરે તે શત્રુજયની જાત્રાનું ફળ મેળવે છે. (૨૫)

આટલું તો જરૂર વાંચો.

૧. સાતે વ્યસનનો ભાગ કરજો પણ દાન દેવાના વ્યસનને કદી છોડશો નહિ.
૨. બધાનો લોભ છોડજો પણ ધર્મના લોભી તો જરૂર બનજો.
૩. કોઈથી ડરશો નહિ પણ અપકૃત્યથી તો જરૂર ડરતા રહેજો.
૪. પારકી વસ્તુ છીનવી લેવાની દુષ્ટ ભાવના થાય ત્યારે પાંગળા બનવાનું પસંદ કરજો.
૫. વિકાર દષ્ટિથી રૂપરંગને નિહાળવામાં જ રાત અને દિન રક્ત રહેનારી ચક્ષુને પ્રાપ્ત કરતા અંધાપો વધુ હિતકર છે, એમ માનજો,
૬. બધી વાતે સંતોષી બનજો પરંતુ અન્યના ગુણો પ્રહસ્ય કરવામાં તો સદા અસંતોષી રહેજો.
૭. કોઈનું ભણું ન થાય તેનો વાંધો નહિ પણ ધૂરું તો કોઈનું કરશો જ નહિ.
૮. ધર્મ થાય એટલો કરજો પરંતુ તે કરનારાઓના માર્ગમાં અંતરાયરૂપ કાંઠા તો કદી નાંખશો નહિ.
૯. કોઈના ગુણાનુવાદ કરવાનું ન બને તો ભલે પરંતુ કોઈના અવચૂંવાદ (નિંદા) તો કદી બોલશો નહિ.
૧૦. દેવ, ગુરુ અને ધર્મની ભક્તિ થાય એટલી કરજો પરંતુ તેમની કમભક્તિ (અવગણના) કરવાની મૂર્ખાઈ કદી કરશો નહિ.

સં. અમ્મહાયામ્યા.

સમતા એક અણુમોલ રતન !

દ્યો રે લો લો કોઈ ઉમદા રતન, જે કોઈ લહે તેનાં જીવન ધન્ય મહાવીર પ્રભુના છે સત્ય વચન, જીવનમાં જીવે તેને ધન્ય ધન્ય. દ્યો રે લો કોઈ ઉપર ક્યારે કરશોમાં રોષ, અન્ય નિમિત્ત ભલે સ્વતોજ દોષ; કર્યા કરમ તો ભોગવવા સહી, ભોગવ્યા વિણ તો છૂટકોજ નહિ. દ્યો રે લો કોઈ નિમિત્ત પર કરજો મા રોષ, નિમિત્ત બિચારું છે છેક નિર્દોષ; આવે ટપાલ જેમાં કોડોની ખોટ, તેમાં ટપાલી વાંક નહિ નાનો કે મોટ. દ્યો રે લો તારા કર્મોની છે એ તો મ્હોકાણ, રખે ટપાલીનો ગુહનો તું જાણ; કાનમાંહે ખીલા ને પગ રાંધે ખીર, સંગમ પીડા કરે વીરને ગંભીર. દ્યો રે લો દુષ્ટ ગોવાળ દે દુઃખો અપાર, પ્રભુ માને સૌનો મોટો આભાર; અન્યના દોષ પ્રભુ દેખે નહિ, પૂર્વ કરમ ફલ પેખે નહિ. દ્યો રે લો તેથી સમભાવે રહે ત્રિકાળ, સમતા છે સુક્તિનો માર્ગ શ્રીકાર; માટે અન્ય દોષ પ્રભુ દેખો નહિ, પૂર્વ કરમ ફળ એ તો સહી. દ્યો રે લો દેખો સ્વકીય દોષ અન્યના ગુણ, આત્મ કલ્યાણકર એ છે સદગુણ; દુઃખો સુખોમાં સમતા ધરો, સ્વકર્મના ફળ સુખ દુઃખ લહો. દ્યો રે લો સમભાવે સુખ દુઃખ સહતા રહો, સહી અનંત સુખ સત્વર વરો; સમતા જિનશાસનનું સાચું રતન, આખાજીને ખાસ દેજો ભગવન. દ્યો રે લો

સં. અમ્મહાયામ્યા.

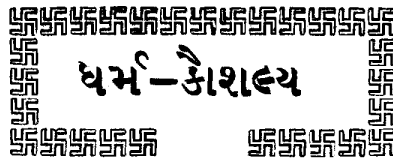
(લેખક:—મુનિરાજશ્રી મહાપ્રભાવિજયજી.)

પૂરાણા એક એ હજારની જન સંખ્યાવાળા નાનકડા ગામમાં ૧૮ વર્ષ વસતી હતી. તેમાં એક જ શેઠની દુકાન કે જેમાં પરચુરણ તેલ-ગોળ-મીઠું-મરચું આદિ વસ્તુઓ મળે. સારાએ ગામના લોકોને પરચુરણ વસ્તુઓની ખરીદી માટે આ એક જ દુકાન હોવાથી સાંજના ટાઇમે લાંબો ભીડ જામતી હતી. તે ગામમાં બીજા એક શેઠ મરચા-મીઠાંદિનો કાથળો ફેરવી પોતાની આજીવિકા ચલાવતા હતા, પણ છળ-કપટ-અન્યાયને તે શેઠ કે શેઠાણી જાણતા નહિ. તે દંપતીને ઝાઝો લોભ કે ભોગવિલાસનો મોહ ન હતો, ન્યાયનીતિથી જ ગુજરાન ચલાવતા. તેમને એક પુત્ર હતો. એ વર્ષનો પુત્ર થતા પિતાએ પરલોકે પ્રયાણ કર્યું. શેઠાણી (માતા) નિરાધાર બની.

નિરાધાર શેઠાણીના માથે એ જાણના ગુજરાનનો ભોળો આવી પડ્યો. લોકોની મહેનત-મજૂરી અને ધંદીઓ ખેંચી શેઠાણી મહામુશીબતે નિર્વાહ ચલાવતા હતા. એ રીતે સમય જતાં પુત્ર ૮ વર્ષનો થયો. તેને ગામમાં પેલા શેઠની દુકાને તેલ લેવા મોકલ્યો. એક આતો આપી કહ્યું કે—“ તણુ પૈસાનું તેલ લાવજે અને એક પૈસો પાછો લાવજે. ” છોકરો દુકાને ગયો, તેલ લીધું, શેઠને આતો આપ્યો, શેઠે એક પૈસો પાછો આપ્યો. છોકરો પૈસો લઈ ઘેર આવ્યો, માતાના હાથમાં પૈસો આપ્યો. માએ લઈ તે પેટીમાં મૂક્યો. સવારે ઉઠી કામવશાત્ પેલા પૈસાને જોતા તે ગીની દેખાઈ. શેઠાણી એકદમ અમકયા. આળકને લઈ શેઠની દુકાને પહોંચ્યા.

શેઠાણી દુકાન આગળ પહોંચી. શેઠને કહે છે કે—ભાઈ, તમારું કામ છે. શેઠ ગઈકાલની રાતની ગીનીની ગરબડથી કંટાળી ગયેલા હતા. તે એકદમ તાડુક્યા કે—“ તમારા જેવા અસારના પહેરમાં ક્યાંથી અથડાય છે ? ” શેઠાણીએ કહ્યું, ‘ ભાઈ ! બલે અમે ગરીબ છીએ. અમારા ફાટ્યાતુલ્યા કપડાં અને મેલાધેલા શરીર દેખી તમે કદપના ના કરશો કે અમે તમારી પાસે કંઈ લેવા આવ્યા છીએ. ફક્ત આ તમારી ગીની લો અને એક પૈસો મને આપો. ’ શેઠ વિચારમાં પડ્યા કે ગીની આપી પૈસો લેનાર આ ભાઈ ગાંડી તો નહિ હોય ને ? શેઠાણીને આજીઆજીની બધી વાત પૂછી. શેઠાણીએ વિગતવાર જણાવ્યું.

હકીકત સાંભળતા શેઠે શેઠાણીના કરેલા તિરસ્કારથી પોતાને ધણું જ માઠું લાગ્યું અને આંખમાં આંસુ લાવી હાથ જોડી કહેવા લાગ્યા, “ મારા જેવા અજ્ઞાનીનો અપરાધ માફ કરો. અને આજથી આ રંકનું ધર પાવન કરો, તમે મારા ધર્મના જન છો અને તમારા પુણ્યપસાએ અમારે એકંદર સુખશાંતિ છે. તમારા આવવાથી અમારે કંઈ ઘટવાનું નથી પણ ઉલટું વધવાનું છે; માટે આટલી મારી માંગણી જરૂર સ્વીકારો. ” અત્યાગ્રહ થવાથી શેઠાણી આવ્યા. શેઠના કુટુંબને ધર્મમાર્ગે ચલાવ્યું. આ શેઠાણીના પુત્રને શેઠે બહુની ધણો કુશળ બનાવી પોતાની દુકાનમાં ભાગીદાર બનાવ્યો. આ નીતિનું ફલ. આ કથાનકથી નીતિનું સુંદર પરિણામ સમજી નીતિને દરેક પોતાના જીવનમાં ઉતારવા અવશ્ય પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

(લેખક—૨૫૦ માહિતક)

ધૂળમાંથી સોનું—Best out of little.

નજીવી બાબતમાંથી લાભ તારવવો—એ મુશ્કેલ છતાં હિતકારક છે.

આ ધણી અગત્યની બાબત છે. ધણી વખત આપણે નાનામાં નાનો લાભ લઈને સંતોષ પકડીએ છીએ. તેમ ન થવું જોઈએ, પણ નાની વાત ગણવી કાને ? તે બાબતમાં મતભેદ થવો સંભવિત છે. આપણે ધણી વખત બાબતને, વસ્તુઓને કે કાર્યને અગત્ય આપીએ છીએ, પણ વસ્તુતઃ લાંબા બૂલ થાય છે. આપણા કામને કે બાબતને ધણી વખત અગત્યની ગણીએ છીએ છીએ, અને બીજાનાં કાર્યને અથવા બાબતને એટલી અગત્ય આપતા નથી; એ ખોટી વાત છે. એવે પ્રશ્નને માણસની કિંમત થાય છે, એટલે માણસે કાંઈ પણ કાર્યને નજીવું ગણવું ન જોઈએ. અછલવાન માણસ હોય તો નજીવી દેખાતી બાબતમાંથી પણ લાભ મેળવી શકે એટલે અછલની કિંમત બાબત ઉપર કે કાર્ય પર નથી થતી. તેમાંથી લાભ કેમ અને કેટલો મેળવવો તેનું મૂલ્ય થઈ જાય છે. જ્યારે અછલવાન માણસ લાભ મેળવી શકે છે ત્યારે ધર્મી માણસ તો ઘણો લાભ મેળવી શકે છે. એટલે વસ્તુતઃ એની નજરે કાંઈ બાબત કે કાર્ય નજીવું હોય જ નહિ.

નજીવા દેખાતા કાર્યમાંથી લાભ તારવવો એ અછલને અને આવડતનો નમૂનો પૂરો પાડે છે. તેટલા માટે નજીવા દેખાતા કાર્યમાંથી લાભ તારવવો એ આવડતનું કામ છે અને અછલનું કામ છે.

નજીવામાંથી શું લાભ મેળવી શકાય ? એ સવાલ જરા અટપટો હોઈ ખુલાસો માંગે એ જરૂરી છે એટલે નજીવાને નજીવું કાર્ય કે ક્રિયા માનવી નહિ અને પોતાની ગરીબાઈ હોય તો તેથી ગભરાવું નહિ. માણસને પ્રથમ ફરજ પોતાની જાત તરફ છે. કેટલાક તેમાં પાછા પડે અને નિઃસ્વાર્થ વૃત્તિએ મોટા કામ કરે છે. એમાં એનું ડહાપણ જ કામ આવે છે. એમાં આંતરવૃત્તિ જ જોવાની છે અને કાંઈ કાર્યને નજીવું ગણવું નહિ. એમાં જ આનંદ રહેલો છે. અને કાર્ય કે બાબતને સાચો ન્યાય થાય છે.

ધર્મીનું એટલા માટે એ લક્ષણ બતાવવામાં આવ્યું છે કે નજીવામાં નજીવી લાગે તેમાંથી પણ લાભ જ મેળવે અને બીજાને લાભ કરે અને આવી વૃત્તિ તો ખાસ કેળવવી જોઈએ એમ આપણને લાગ્યા વગર રહે તેમ નથી અને કાંઈ બાબત તે નજીવી છે અથવા કાંઈ કાર્ય નજીવું છે, એમ સુઝ માણસે ધારવું જ નહિ. અને બને તેટલો દરેક ક્રિયાનો લાભ મેળવવો એ સાદું સૂત્ર છે, છતાં શાસ્ત્ર-કારના વચન રહસ્યમય છે અને વિચારમાં નાંખી દે એવી એ પવિત્ર ક્રિયા છે એમાંથી લાભ તારવતાં આવડે તો જ એની કિંમત છે. અને સુઝ ધર્મી માણસ હોય એને એ આવડત હોય છે. સુઝ પ્રાણી તેટલા માટે બાહ્ય લાભ કરતાં કર્તવ્ય તરફ નજર રાખે.

It is hard to make the best of a little but it pays to do so.

Thoughts of the Great.

વર્તમાન સમાચાર

જ્ઞાનમંદિરનું ઉદ્ઘાટન.

અઘતન દયથી પોણા લાખના ખર્ચે કપડવંજ શહેરમાં શેઠશ્રી વાડીલાલ મનસુખભાઈએ પોતાના ખર્ચે બંધાવેલ શ્રી અભયદેવસૂરીશ્વરજી જ્ઞાનમંદિરનું ઉદ્ઘાટન અઠાધ મહોત્સવ સાથે પાટણવાળા શેઠશ્રી ભોગીલાલ લહેરચંદના વરદ હરતે ગયા વૈશાક શુદ્ધ ૫ ના રોજ થયું હતું. સાથે પાંચ છોડનું ઉજ્જ્વલ પથ્થુ કરવામાં આવ્યું હતું. તે પ્રસંગે શ્રી સિદ્ધચંદ્રજીનું મહાપૂજન પણ કરવામાં આવ્યું હતું. વૈશાક વદ ૫ ના રોજ પબ્લીક ટ્રસ્ટએક્ટ માટે વિજય મેળવનાર વેન્જલપુર જૈન સંઘના વહીવટ કરનાર શેઠશ્રી રતિલાલ પાનાચંદ ગાંધીને લાંબા જૈન સંઘ તરફથી માનપત્ર આપવામાં આવ્યું હતું. મહોત્સવ દરમિયાન આચાર્ય શ્રી માણેકસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજ, પૂજ્ય આગમપ્રભાકર પૂરુષવિજયજી મહારાજ તથા પૂ. લખિંસાગરજી આદિ ઠાણાઓના દર્શનનો લાભ પણ તે વખતે મળ્યો હતો.

જાહેર પ્રવચન.

લાલબાગ જૂલેશ્વર મુંબદ જૈન ઉપાશ્રયમાં આચાર્ય શ્રી વિજયસમુદ્રસૂરીશ્વરજીના અધ્યક્ષપણા નીચે આપણું કર્તવ્ય એ વિષય ઉપર તા. ૨૩-૫-૫૪ ના રોજ પ્રવચન રાખવામાં આવ્યું હતું. પ્રથમ શ્રી આત્માનંદ જૈન સભાના સેક્રટરીએ જૈન સમાજને આગળ વધવું હોય તો સંગઠનની જરૂર ઉપર, સારખાદ પંન્યાસજી વિકાસવિજયજી મહારાજે ધર્મના એ પ્રકાર ઉપર, મુનિ શ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજે ધર્મમાં ધણા ભેદો થયેલા છે અને આપણું કર્તવ્ય જૂલી ગયા છીએ તે ઉપર, મુનિ શ્રીજય-વિજયજીએ આપણે આપણા કર્તવ્યથી પાછા હઠવું ન જોઈએ તે ઉપર, મુનિ શ્રીઈંદ્રવિજયજીએ ઉચ્ચ, સાહસ, યુદ્ધિયળ વગેરેને આચરણમાં મૂકવા ઉપર, દીલ્હીવાળા લાલા જ્ઞાનચંદજી ન્યાયાધીશે આપણા યુવક-યુવતીઓને હિંદી જ્ઞાન આપવા માટે, ધાર્મિક સંગીતનું પદ્ધતિસર જ્ઞાન આપવા ઉપર વિવેચનો કર્યા હતા. છેવટે અધ્યક્ષસ્થાનેથી શ્રી આચાર્યમહારાજે આપણે આપણું કર્તવ્ય સમજવા અને તેથી જગતનો પણ વિકાસ છે, તેમજ પરમાત્માની પૂજા, વ્યાખ્યાનશ્રવણ, દાન દેવું, દુઃખીઓનો ઉદ્ધાર કરવો વગેરે કર્તવ્યો સમજવ્યા હતા.

આ સભાનો ૫૮ મો વાર્ષિક મહોત્સવ-(એસતું ૫૯ મું વષ)

જેઠ સુદી ૨ બુધવાર તા. ૨-૬-૧૯૫૪ ના રોજ આ સભાનો ૫૮ મો વાર્ષિક મહોત્સવ પવિત્ર શ્રી તાલધ્વજગિરિ (તળાજ) તીર્થે ઉજવવામાં આવ્યો હતો. લાવનગરથી ધણા સભાસદોએ ભાગ લીધો હતો. પ્રથમ સવારના ડુંગર પર દેવાધિદેવ શ્રી સુમતિનાથ ભગવાનના મંદિરમાં શ્રી નવાણું પ્રકારી પૂજા વાજિંત્રા અને પૂજ્ય મુનિમહારાજની હાજરીમાં આલ્હાદપૂર્વક ભણાવવામાં આવી હતી. અંજ-રચના પણ કરવામાં આવી હતી. એ વાગે સ્વામીવાત્સલ્યમાં સૌએ ભાગ લીધો હતો. એ રીતે તીર્થયાત્રા દેવચુરુભકિતનો લાભ સૌએ લીધો હતો. આ સભાનું અને સભાસદોનું સહભાગ્ય છે કે દર વર્ષે તીર્થ-યાત્રા દેવચુરુભકિતનો લાભ મળ્યા કરે છે.

સ્વીકાર સમાલોચના

કલકત્તામાર્ગદર્શન—નામની એક લઘુ પુસ્તિકા શ્રી કે. છોટાલાલની કુંપની તરફથી પ્રકાશન થયેલ છે. કલકત્તા શહેરની પ્રાચીન, અર્વાચીન માહિતિઓ આ લઘુ પુસ્તિકામાં આપેલી છે અને તે સમાજોપયોગી હોવાથી બહારગામથી કલકત્તા આવનારા મનુષ્યને એ ભોમિયા સમાન છે. સાથે શ્રી પવિત્ર સમેતશિખર-તીર્થ અને તેની પંચતીર્થોનું વર્ણન જે સંક્ષિપ્તમાં આપેલું છે તે યાત્રિકો માટે ધણું ઉપયોગી થઈ પડે તેવું છે.

શિવપુરીનાં સંસ્મરણો—લેખક-મૂળજીભાઈ પી. શાહ. પ્રાતઃસંસ્મરણીય આચાર્ય ભગવાન શ્રી વિજયધર્મસૂરીધરજી મહારાજનો. આ સ્વર્ગવાસ થયેલો હોવાથી આ પૂજ્ય ગુરુદેવના વિદ્વાન શિષ્ય પૂજ્ય શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજના સુપ્રવચન અને અપૂર્વ ગુરુભક્તિ નિમિત્તે એક સમાધિમંદિર થયેલ છે તેની પાછળ ૩૧ વર્ષનો ઇતિહાસ છે, કે જ્યાં હજારો વિદ્વાનો, સંસ્કાર યાત્રિકો, રાજકીય પુરુષો, પાશ્વિમાલ દર્શનશાસ્ત્રીઓ જૈનદર્શનને અભ્યાસ કરવા આવે છે, તેટલું જ નહિ પણ સંસ્કૃત મહાવિદ્યાલય, ઇન્ટર કોલેજ છાત્રાલય, પુસ્તકાલય, ગ્રંથમાળા, સાધુ આશ્રમ વગેરે હોવાથી અનેક વિદ્યાર્થીઓ ભાષા અને જૈનધર્મનું જ્ઞાન મેળવે છે. પૂજ્ય વિદ્યાવિજયજી મહારાજે એક સુંદર, અનુપમ, અપૂર્વજ્ઞાનની પરચ આપી છે. શિવપુરીના હવાપાણી સુંદર છે વગેરે લઘુપુસ્તિકામાં આ સંસ્મરણો જાતે જ ને જ આવેલ છે, જે યુગ વાંચવા જેવી છે. આવું વિદ્યાધામ હજી સુધી બીજે જગત્સુમાં આવ્યું નથી, જે પૂજ્ય વિદ્યાવિજયજી મહારાજની ગુરુભક્તિ-ગુરુસેવા અને સુપ્રવચનને આભારી છે. આ પુસ્તકના લેખકને પણ અમો ધન્યવાદ આપીએ છીએ કે જેમણે આનો સર્વ ઇતિહાસ આપ્યો છે.

ભારતીય આરોગ્યનિધિ—પાટણ કેન્દ્ર તા. ૨૬-૪-૫૪ ના રોજ આરોગ્યખાતાના પ્રધાન શ્રી શાંતિલાલ શાહના હસ્તે પાટણ ગુજરાતમાં શ્રીયુત અમીચંદ ખેમચંદ શાહના શુભ પ્રયત્ને ખોલવામાં આવ્યું છે. ઉપરોક્ત સંસ્થાનું પ્રથમ કેન્દ્ર પાટણ ખોલવામાં આવ્યું છે. રોગ થયા પછી તેની દવા કરતા પહેલાં રોગ થવાના મૂળ કારણોને જ પહેલેથી અટકાવી દેવા એ આમાં મુખ્ય હેતુ છે. દરેક પ્રકારના રોગની માવજત માટેની યોજનાનો આ કેન્દ્રમાં સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. રોગ પ્રત્યેક અને રોગ નિવારણના આ નવીન પ્રયોગ જેમાં સમાયેલા છે તેવી જનસેવાની આ ભારતીય આરોગ્યનિધિ સંસ્થાને ઉદાર હાથે સહાય આપવાની જરૂર છે. આ ખાતાના નિષ્ણાત ડોક્ટરો પેટ્રો વગેરેના જ્ઞાન અને માર્ગદર્શન મળેલ હોવાથી આ ખાતા માટે નિમાયેલ કમીટીના ગૃહસ્થો, ઉત્સાહી, ખંતીલા અને સેવાભાવી હોવાથી આ સંસ્થાની ભાવિ પ્રગતિ જરૂર થશે એમ અમે માનીએ છીએ. આવા આરોગ્યનિધિકેન્દ્રો -સંસ્થાઓ દરેક મોટા શહેરોમાં ખોલવાની જરૂર છે, જેથી નાના ગામોની જનતાને પણ તેનો લાભ મળી શકે. આવી સંસ્થાના સેવાભાવી સભ્યો જરૂર આત્મકલ્યાણ સાધી શકે.

જૈન દષ્ટિએ યોગ—લેખક સ્વ. શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા. પ્રકાશક-શ્રીમહાવીર જૈન વિદ્યાલય મુંબઈ. કાઉન સોળ પેજ ૨૭૨ પેજ કિંમત અઢી રૂપિયા. આ ગ્રંથમાં યોગની આઠ દષ્ટિઓનું સરલ રીતે વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. યોગ એ મોક્ષપ્રાપ્તિના ઉપાય તરીકે શાસ્ત્રકાર મહારાજોએ જણાવ્યું છે. યોગના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી ગ્રંથ બન્યો છે. પઠનપાઠન કરવા જેવા ખાસ આ ગ્રંથ છે.

શ્રેષ્ઠીવર્ગ મણિલાલ નારણીનો સ્વર્ગવાસ.

ભાઈશ્રી મણિલાલ શુમારે ૬૫ વર્ષની ઉંમરે ગયા વૈશાક વદી ૨ બુધવાર તા. ૧૯-૫-૫૪ ના રોજ થોડા વખતની બિમારી બોગવી સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓશ્રી જૈન ઝોસવાલ શાંતિના શેઠ નારણી ભાણાભાઈના સુપુત્ર થતા હતા. શ્રી મણિભાઈને ઉત્તરોત્તર અને ખાસ પિતાશ્રી તરફથી જૈન ધર્મ પર શ્રદ્ધા, સંસ્કાર, લક્ષ્મી, વ્યાપાર (વહાણના વીમા ઉતારવાનો ધંધો) વારસામાં મળ્યા હતા. કુટુંબ પણ અત્રેના જૈન સમાજમાં ખાનદાન ગણાતું હતું. જૈન સમાજમાં તેઓ વિશ્વાસપાત્ર એવા ગણાતા હતા કે પ્રથમ તેમના પિતાશ્રી નારણીભાઈ અને ત્યારબાદ શ્રી મણિલાલભાઈ (જૈન દેરાસર સંઘના વહીવટ કરનારી) શેઠ ડોસાભાઈ અભેચંદની પેઢીના ટ્રેઝરર તરીકે રહી જીવનપર્યંત સેવા કરી હતી.

ભાઈ શ્રી મણિલાલ પરમ શ્રદ્ધાળુ, દેવગુરુધર્મના પરમ ભક્ત, સરલ સ્વભાવી, મિલનસાર અને ઉદાર હતા.

શહેર ભાવનગરના કૃષ્ણનગર વિભાગમાં જ્યાં જૈન વ્યાપારીઓ, શ્રીમંત શ્રદ્ધાળુઓ શુમારે બશેઠ કુટુંબ વસે છે ત્યાં શિખરબંધી મુખ્ય જિનમંદિરની ઘણા વખતથી જરૂરીયાત જોઈ શેઠ મણિભાઈએ પોતાને પ્રાપ્ત થયેલી સુકૃત લક્ષ્મીનો વ્યય કરી જિનમંદિર પોતાને ખર્ચે બંધાવી પ્રતિષ્ઠા વગેરે પોતાને ખર્ચે કરવાની શ્રી સંઘને વિનંતિ કરતાં શ્રી સંઘે મંજૂરી આપી. જિનમંદિર તૈયાર થયું. ઘણા પ્રયત્ને તેમના પૂણ્યોદયે શ્રી મહાવીર પરમાત્માની પ્રાચીન પ્રતિમા મળી ગઈ. શ્રી મહાવીર પ્રભુ તથા બીજા જિનેશ્વર ભગવંતની ચાર પ્રતિમા મેળવી પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજ પાસે શુદ્ધ મુદ્રત મેળવી ગયા વૈશાક સુદી ૩ બુધવારના રોજ વિધિવિધાન સહિત પૂજ્ય આચાર્ય વિજયભક્તિ-સૂરીશ્વરજી મં ની નિશ્રામાં શ્રદ્ધા, ભાવના, આત્મિક આનંદ અને પૂર્ણ ઉત્સાહપૂર્વક, નિરભિમાન-પણે શ્રી ભાવનગર જૈન સંઘ સમુદાયની હાજરી વચ્ચે શ્રીયુત મણિલાલભાઈએ પ્રતિષ્ઠા કરી (અઠમના ઉપવાસપૂર્વક કરી) બૃહત સ્નાત લણ્યાવ્યું. બપોર પછી તેટલા જ શ્રદ્ધા, ભાવના, આત્મિક આનંદ સાથે સ્વામીવાત્સલ્ય કરી સુકૃતની લક્ષ્મીના સદ્વ્યયવડે મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક કરી આત્મકલ્યાણ સાધ્યું. શ્રી સંઘના ધન્યવાદને પાત્ર થયા, પરંતુ કર્મની ગતિ વિચિત્ર છે, કાળની ગતિ ગહન છે, તેવો કપરો પ્રસંગ મણિલાલભાઈને પ્રાપ્ત થયો. વૈશાક સુદી ૧૦ ના રોજ પેટનો દુઃખાવો થયો, વૈશાક સુદી ૧૧ ગુરુવારના રોજ સરકારી હોસ્પિટાલમાં લઈ જવામાં આવ્યા અને ડોક્ટરે ઓપરેશન કરી પેટમાંથી ગાંઠ કાઢી. સફળ ઓપરેશન થયું અને તબીબીયત સુધરતી આવતી હતી, દરમિયાન તા. ૧૯-૫-૫૪ ના રોજ સાંજના તબીબીયત વિશેષ બગડી. અંતસમય નજીક આવ્યો પરંતુ હલુકર્મી તે આત્મા (મણિ-લાલભાઈ)ને એક મુનિવર ધર્મગુરૂનો છેલ્લો ઘડીએ હોસ્પિટાલમાં સંયોગ પ્રાપ્ત થયો. વ્રત પચ્ચખાણ કરતા અને નવકાર મંત્રના સ્મરણપૂર્વક સ્વર્ગવાસી થયા, આયુષ્ય પૂર્ણ થાય ત્યાં મનુષ્યનો કંઈ ઉપાય ચાલતો નથી પરંતુ ભાઈશ્રી મણિલાલ જિનપ્રતિષ્ઠા, સ્વામીવાત્સલ્ય જેવા આત્મકલ્યાણના પ્રસંગો શ્રદ્ધાપૂર્વક કરી થોડા દિવસમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા જેથી તેઓ તે આ જન્મનું ખરેખર સાર્થક કરી ગયા છે અને એવા શ્રદ્ધાળુ ભવ્યાત્મા ઉચ્ચગતિને પામે તે સ્વાભાવિક છે, તેમના સ્વર્ગવાસથી શ્રી સંઘમાં અને આ સમાના ઘણા વર્ષોથી લાઇફ મેમ્બર હતા તેથી આ સમાને એક અગ્રગણ્ય પુરુષ અને એક શ્રદ્ધાળુ જૈન સભાસદની ખોટ પડી છે. છેવટે શ્રી મણિલાલભાઈના પવિત્ર આત્માને અખંડ, અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેવી પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

સુધીમાં થઇ ગયેલા પૂજ્ય આચાર્યદેવો અને પંડિત મુનિમહારાજોએ રચેલ સન્મચાનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલો છે, કે જે વાંચતા મહાપુરુષોના ચારિત્રી ધટના આપણી પૂર્વની જાહેરાતો, અને વાચકને વૈરાગ્યવૃત્તિ તરફ દોરે છે. (પ્રથમ ભીમસીંહ માણેકે છપાવેલી તે જ) હાલમાં તે મળી શકતી નહોતી અમારી પાસે માત્ર પચીસ કોપી આતી છે. પચાસ ફોર્મ ૪૦૮ પાનાના સુંદર કાગળો શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપો, અને પાકા આઇડીગથી અલંકૃત કરેલ છે કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટેજ ભુદ્ધ મૂળ કિં. આપવાની છે.)

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-લાવનગર.

શ્રી કથારત્નકોષ (ભાષાંતર દ્વિતીય અંશ)

કર્તા—શ્રી દેવભદ્રાચાર્ય મહારાજ.

જેમાં સમ્યક્ત્વના તેત્રીશ સામાન્ય ગુણો, પંચ અણુવતના સત્તર વિશેષ ગુણો મળી પચાસ ગુણોનું સુંદર-સરલ ગુણકોષના નિરૂપણ તથા વર્ણન, તેને લગતી પ્રાસંગિક, મૌલિક, અનુપમ નહિં જાણેલી, સાંભળેલી, વાંચેલી, નવીન પચાસ કથાઓ અન્ય અનેક અંતર કથાઓ અને સત્પુરુષોના માર્ગો ઋતુ, ઉપવન, રાત્ર્ય લક્ષણો, સામુદ્રિક તેમ જ વ્યવહારિક, સામાજિક, રાજકીય અને નૈતિક વગેરે અનેક વિષયો દેવ, ગુરુ, ધર્મ, જિનપૂજા વગેરેના સ્વરૂપો અને વિધાનોનું વર્ણન વગેરે અનેક વિષયો આવેલા છે. સારા કાગળો સુંદર ગુજરાતી અક્ષરોથી આ સમાના માનવતા પેટન સાહુઓ, લાઇફ મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવા આ ગ્રંથ છપાય છે. સુમારે ચાલીસ ફોર્મ કાઉન આઠ પેજ લગભગ સાડા ત્રણસો પૃષ્ઠમાં તૈયાર થશે. આ વર્ષમાં નવા થનારા પેટન સાહુઓ તથા લાઇફ મેમ્બરોને પણ ભેટ આપવામાં આવશે.

જ્ઞાન પ્રદીપ (ત્રણે ભાગ સાથે) સંપૂર્ણ

લેખક—સદ્ગત શાંતમૂર્તિ વિક્રાન આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરીચરણ મહારાજ.

જૈન-જૈનેતર અદ્યપ્ત દરેક મનુષ્યથી પણ સરલ રીતે સમજી શકાય, તેમજ ઉચ્ચ સંસ્કારી જીવન કેમ જીવી શકાય અને જીવનમાં આવતાં અનેક સુખ, દુઃખના પ્રસંગોએ સમયિત કેવી પ્રવૃત્તિ આદરી શકાય. તેનું દિશાસૂચન કરાવનાર, અનંતકાળથી સંસારમાં રહીતા આત્માને સાચો રાહ જતાવનાર, સન્માર્ગ, સ્વર્ગ અને મોક્ષ મેળવવા માટે અચૂક માર્ગદર્શક આ ગ્રંથમાં વિવિધ વિષયો આવેલા છે. અનુભવપૂર્ણ અને શાસ્ત્રોના અંગાહના અને નિયોડરૂપે કપરા વર્તમાન કાળમાં સાચું સુખ, સાચી શાંતિ, આપનાર અહિંસા અને સર્વ પ્રત્યે ભાતૃભાવ ઉત્પન્ન કરાવનાર, નિરંતર પઠન, પાઠન માટે અતિ ઉપયોગી ગ્રંથ છે. શ્રી પાલનપુર શ્રોસંઘના ઉપર આચાર્ય મહારાજે કરેલા ઉપકાર માટે ગુરુમંત્રિ નિમિત્તે અને સ્મરણાર્થે થયેલા ફૂંડની આર્થિક સહાયવડે આ ગ્રંથ ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં આકર્ષક આઈડીગ સાથે છપાય છે, જે થોડા વખતમાં પ્રસિદ્ધ થશે.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

વિદ્યાર્થીની જૈન સ્કોલરશિપ

મુળ્ય યુનિવર્સિટીની એન્ટ્રન્સ અગર તો એસ. એસ. સી. પરીક્ષામાં સર્વથી વિશેષ માર્કો મેળવનાર અને કોલેજમાં આગળ અભ્યાસ કરનાર શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન વિદ્યાર્થીનીને “ શ્રીમતી લીલાવતી ભોળાભાઈ મોહનલાલ ઝવેરી જૈન સ્કોલરશિપ ” આપવામાં આવશે. અરજી પત્રક શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની ગોવાળીયા ટેક રોડ, મુળ્ય ૨૬ ની ઓફીસેથી મળશે. અરજીપત્રક પ મી જુલાઈ ૧૯૫૪ સુધી સ્વીકારવામાં આવશે.

Reg. No. B. 314

સભાના મેમ્બર થવાથી થતો અપૂર્વ લાભ.

શ. ૫૦૧) શ. પાંચસો એક આપનાર ગૃહસ્થ સભાના પેદ્રન થઇ શકે છે. તેમને છેલ્લા પાંચ વર્ષમાં પ્રગટ થયેલા ગુજરાતી પ્રકાશનો ભેટ તરીકે મળી શકે છે.

શ. ૧૦૧) પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થનારને આણ વર્ષના બધા ગુજરાતી પ્રકાશનો ભેટ મળી શકે છે અને અગાઉના વર્ષના પુસ્તકો પોષ્ટી કિંમતે મળી શકે છે.

શ. ૫૧) બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર. તેમને પુસ્તકની જે કિંમત હશે તેમાંથી ત્રણ રૂપિયા કમી કરી બાકીની કિંમતે આ વરસના પુસ્તકો ભેટ મળી શકશે; ૫૫ શ. ૫૦) વધુ બરી પહેલા વર્ગમાં આવનારને પહેલા વર્ગને મળતો લાભ મળશે. બીજા વર્ગમાં જ રહેનારને ત્રણ રૂપિયાની કીંમતના ભેટ મળશે.

શ. ૧૦૧) ભરનાર પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને નીચેના સાત વર્ષોમાં જે પુસ્તકો ભેટ આપવામાં આવ્યા છે તે નીચે મુજબ છે. સાત વર્ષ પહેલાં થયેલા પેદ્રન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ આપવામાં આવેલા ગ્રંથોની કિંમત ઘણી મહાતી છે. જેમાંથી પેદ્રન થનારને છેલ્લા પાંચ વર્ષના પુસ્તકો ભેટ મળશે.

સં. ૨૦૦૩માં	શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર—(સચિત્ર)	કિં. રૂ. ૬-૮-૦
	શ્રી મહાવીર ભગવાનનાં યુગની મહાદેવીઓ	" " ૩-૮-૦
સં. ૨૦૦૪માં	શ્રી વસુદેવ હિંદી ભાષાંતર	" " ૧૫-૦-૦
	શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	" " ૭-૮-૦
સં. ૨૦૦૫માં	શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	" " ૧૩-૦-૦
સં. ૨૦૦૬માં	શ્રી દમયંતી ચરિત્ર (સચિત્ર)	" " ૬-૮-૦
	જ્ઞાન પ્રદીપ ભાગ ૨	" " ૪-૦-૦
	આદર્શ સ્ત્રી રત્નો ભાગ ૨	" " ૨-૦-૦
	જૈન મતકો દ્વરૂપ	ભેટ
સં. ૨૦૦૭	શ્રી કથારત્નકોષ ભાષાંતર ગુજરાતી ભાગ ૧	" " ૧૦-૦-૦
" ૨૦૦૮	શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર)	" " ૬-૦-૦
	શ્રી અનેકાન્તવાદ	" " ૧-૦-૦
	ભક્તિ ભાવના નૂતન સ્તવનાવળી	" " ૦-૮-૦
સં. ૨૦૦૯માં	શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર-સચિત્ર	" " ૭-૮-૦
	જ્ઞાન-પ્રદીપ ભાગ ત્રીજો	" " ૨-૦-૦
	નમસ્કાર મહામંત્ર	" " ૧-૦-૦
		રૂ. ૮૬-૦-૦

સં. ૨૦૧૦ માં આપવાના ભેટના પુસ્તકો તૈયાર થશે ત્યાં સુધી નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરને ઉપરોક્ત સં. ૨૦૦૬ ના ભેટના પુસ્તકો ભેટ મળશે.

પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરની શી રા. ૧૦૧) ભયેથી રા. ૧૩) નું શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર રા. ૭) વધુ ભયેથી આપવામાં આવશે. માટે પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થઈ મળતા ભેટના પુસ્તકોનો લાભ મેળવો. જૈન જંતુઓ અને જીંદોને પેદ્રનપદ અને લાઇફ મેમ્બર થઇ નવા નવા સુંદર ગ્રંથો ભેટ મેળવવા નમ્ર સૂચના છે.

એકાવન વરસથી પ્રગટ થતું આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક દર માસે જિંદગી સુધી ભેટ મળશે. મેમ્બર થવામાં જેટલો વિલંબ થશે તે વરસના ભેટના પુસ્તકો ગુમાવવાના રહેશે; અત્યારસુધીમાં આશરે ૭૦૦ સંખ્યા લાઇફ મેમ્બરોની થઈ છે.

કેશવ

તા. ૧૩-૧-૫૩

૨૦૦૬ પોસ્ટ વડ ૧૩

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.

ભાવનગર

મદદ : સાહુ ગુલાબચંદ બંદુલાલ : શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : દાણાપીઠ-ભાવનગર.